

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันได้เกิดการเปลี่ยนแปลงและแข่งขันด้านเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ในสังคมโลกอย่างรวดเร็วและรุนแรง อันส่งผลกระทบต่อถึงกันทั่วโลก ประเทศไทยเป็นประเทศ กำลังพัฒนาและมีนโยบายมุ่งพัฒนาทุกๆ ด้าน ให้ความสำคัญเจริญเท่าทันกับอารยประเทศ จึงจำเป็นต้องเผชิญกับการแข่งขัน การพัฒนาอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง การพัฒนาและแข่งขันดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยกำลังคนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ ในกระบวนการผลิตจึงต้องนำ คนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจสร้างงานและมีรายได้ จึงทำให้คนในสังคมเกิดการแก่งแย่งแข่งขัน แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง ยึดติดวัตถุมากกว่าการพัฒนาจิตใจ ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นในสังคมอย่างมากมาย เช่น ความยากจน อาชญากรรม สิ่งเสพติด เหลืองอบายมุข สิ่งเหล่านี้ ส่งผลโดยตรงต่อเด็กและเยาวชนที่เป็นทรัพยากรอันมีค่าสูงสุดของประเทศชาติ อันจะหล่อหลอม ให้เป็นคนมีคุณภาพตามความต้องการของสังคมหรือเป็นคนที่ไม่พึงปรารถนาของสังคมได้เช่นกัน (ลีลาวดี ชมภูพิน. 2546 : 1) สังคมมนุษย์จะอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขนั้น เนื่องจาก ความมี ระเบียบวินัยในสังคม ซึ่งบุคคลทุกคนจะต้องยึดถือปฏิบัติตามที่สังคมกำหนดขึ้น ระเบียบวินัย ที่ได้กำหนดขึ้นนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละคนจะต้องปฏิบัติตาม ให้อยู่ในระเบียบ ถ้าสังคมขาด ระเบียบวินัยอาจจะเกิดความสับสนวุ่นวายได้ ฉะนั้นการสร้างระเบียบวินัยในสังคมจึงจำเป็นต้อง วางรากฐานให้กับสมาชิกของสังคมตั้งแต่วัยเด็กเพื่อให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเกิดประสิทธิภาพ การให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ในเรื่องระเบียบวินัยจึงเป็นช่วงสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้เด็กซึ่งเป็นสมาชิก ของสังคมและเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เรียนรู้แนวทางในการปฏิบัติตาม (ทิวาวรรณ แสงพันธ์. 2542 : 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งที่ประชาชนได้รับคือ การศึกษาที่ส่งเสริมให้ประชาชนคนไทยทุกคนสามารถ พัฒนาตนตามธรรมชาติ เต็มศักยภาพที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ดังนั้นจึงมีคุณลักษณะเป็นคนดี เก่ง มีความสุข และได้กำหนด หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา คือกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่จัด การศึกษาระดับพื้นฐานให้แก่เยาวชนของชาติให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

นักเรียนที่มีอายุเฉลี่ยประมาณ 12-18 ปี ซึ่งถือว่าเป็นช่วงอายุของวัยรุ่นที่กำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาจากวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น นอกเหนือจากภารกิจการจัดการเรียนการสอนให้มี คุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว โรงเรียนยังมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการปลูกฝังแนวทางปฏิบัติให้แก่นักเรียน ซึ่งจะช่วยให้สามารถลดปัญหาพฤติกรรม ในด้านความประพฤติของนักเรียนได้โดยมีกฎข้อบังคับ ระเบียบต่างๆ ตลอดจนวินัยในโรงเรียนที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียน ให้ควบคุมตนเอง และปฏิบัติตนตามกฎระเบียบกติกาของสังคมได้อย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์สุขของตนเอง และส่วนรวม (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2546 : 6) ในอดีตกรมสามัญศึกษาได้ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยจำแนกออกเป็น 6 ด้าน คือ การแต่งกาย การตรงต่อเวลา การแสดงความเคารพ ความสะอาด การเข้าแถว การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียน (กรมสามัญศึกษา. 2540 : 43) ซึ่งสอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2540 : 48-67) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนปรารถนาอยู่เบื้องต้นไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์หรือไม่ เพราะเป็นอุปนิสัยอย่างหนึ่งของมนุษย์ แต่ที่เลือกเรียนแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์เพราะมนุษย์อยู่ในบรรยากาศที่มีผู้คนระเบียบวินัยที่ดี จึงชักนำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ ระเบียบวินัยที่ดีจึงเป็นสิ่งที่บุคลากรของสถานศึกษาต้องสร้างขึ้นเพื่อ ให้การเรียนรู้ที่จัดขึ้นภายในระบบโรงเรียน วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยเกิดประสิทธิ ภาพสูงสุด ซึ่งผู้เรียนที่มาโรงเรียนล้วนอยู่ในสภาพแวดล้อมทางบ้านที่แตกต่างกัน ดังนั้นในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามกระบวนการเรียนรู้ในระบบโรงเรียนที่พึงประสงค์ โรงเรียนจึงต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ มีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายจากปัญหาจริง ประสบการณ์จริงตามธรรมชาติ เชื่อมโยงศาสตร์ต่าง ๆ ที่ได้ศึกษานำมาเรียนสู่การปฏิบัติจริงในชีวิต (กรมวิชาการ. 2542 : 3) โดยเมื่อนักเรียนสามารถประพฤติปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียนและสังคมได้ ย่อมส่งผลให้โรงเรียนสามารถดำเนินกิจการต่าง ๆ ไปได้ด้วยความสงบเรียบร้อย และนักเรียนเองก็สามารถศึกษาเล่าเรียนไปได้ด้วยความราบรื่น ปราศจากความเดือดร้อนวุ่นวายอันเกิดจากการขาดระเบียบวินัย ดังนั้นการสร้างระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นแก่เด็ก จึงควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นตั้งแต่แรก โดยการชี้แจงและตกลงด้วยเหตุผลของครูในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กยอมรับในข้อตกลงนั้น ๆ รวมไปถึงการฝึกอบรมที่ครูเสริมเข้าไปตลอดเวลาที่สอนเนื้อหาวิชาอยู่ การบังคับเด็กให้ประพฤติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด จะทำให้บุคลิกภาพของเด็กค่อยๆ ดีขึ้น และขณะเดียวกันอาจทำให้เด็กประพฤติฝ่าฝืนระเบียบวินัยได้เช่นกัน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระบุว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีความเป็นไทย และ ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์คือ เห็นคุณค่าในตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตาม หลักพระพุทธศาสนาหรือศาสนาตามที่ตนนับถือ มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ โรงเรียนจึงเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ มีวินัย คุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต โดย การจัดการเรียนการสอนและให้การส่งเสริมอบรมในการสร้างเสริมพฤติกรรมอันพึงประสงค์ ของสังคมให้แก่นักเรียน รวมทั้งมีบทบาทหน้าที่ในการดูแลป้องกันควบคุมแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และการปลูกฝังแนวทางปฏิบัติที่ดีให้กับนักเรียน

โรงเรียนบ้านคอนหวานหัวหนอง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เปิดทำการสอน 3 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีนักเรียนทั้งหมด 430 คน ระดับก่อนประถมศึกษา 58 คน ระดับประถมศึกษา 210 คน และ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 162 คน ข้าราชการครู 25 คน นักการภารโรง 1 คน จากการสรุป รายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา เพื่อผ่านช่วงชั้น ของคณะกรรมการประเมินที่โรงเรียนแต่งตั้งขึ้นและเพื่อรายงานผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2549 ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 (โรงเรียน บ้านคอนหวานหัวหนอง. 2549 : 48) มาตรฐานการศึกษา มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ที่ 1 นักเรียนมีวินัยและความรับผิดชอบ ปฏิบัติตามระเบียบ และหลักธรรมเบื้องต้นของแต่ละศาสนา พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมขาดวินัย จำนวน 90 คน จาก นักเรียนทั้งหมด 430 คน คิดเป็นร้อยละ 20.93 ซึ่งแต่ละด้านนักเรียนมีการขาดวินัยดังนี้ ด้าน การแต่งกาย จำนวน 52 คน ด้านการตรงต่อเวลา จำนวน 38 คน ซึ่งเป็นนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กระบวนการพัฒนาวินัยของนักเรียน โรงเรียน ได้ดำเนินการแต่ไม่มีความชัดเจน ขาดความรู้ความเข้าใจ และการดำเนินการพัฒนา ไม่มีความต่อเนื่อง ครูในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือ และเห็นคุณค่าในการปลูกฝังวินัยให้กับ นักเรียนเท่าที่ควร ให้ความสำคัญในกิจกรรมการเรียนการสอน และรับผิดชอบงานอื่นมากมาย นอกจากงานในหน้าที่หลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูขาดการกำกับ ติดตามการปฏิบัติงานวินัยนักเรียน ขาดทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนตลอดจน ขาดความรู้ ความเข้าใจหลักการ แนวคิดทฤษฎีในการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียน จากข้อมูลที่เสนอ ข้างต้น

จึงทำให้นักเรียนบางส่วนได้กระทำผิดวินัยไปบ้าง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง จะมีความเข้าใจถึงที่มาของการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนอย่างแท้จริง จึงจะสามารถช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน ได้สำเร็จ ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะเกิดผลกระทบต่องาน วิชาการและงานด้านอื่น ๆ ที่สามารถทำให้คุณภาพของนักเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจและยังจะก่อให้เกิดการเพาะบ่มนิสัยที่ไม่ดีถึงวัยผู้ใหญ่ ส่งผลกระทบต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

ผู้วิจัยในฐานะรองผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคอนหวานหัวหนอง ได้ตระหนักและเห็นความจำเป็นในการพัฒนาวินัยของนักเรียนด้านการแต่งกายและการตรงต่อเวลา เพื่อปลูกฝังให้ นักเรียนมีพฤติกรรมจนเป็นปกตินิสัยแล้วก็จะเกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา หากโรงเรียนสามารถส่งเสริมการมีวินัยของนักเรียนทั้งสองด้านแล้ว ก็เชื่อได้ว่าโรงเรียนจะประสบ ผลสำเร็จ ในงานด้านวินัย นักเรียนได้เป็นอย่างดีและเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาวินัย ด้านการแต่งกาย และการตรงต่อเวลาของนักเรียน โรงเรียน บ้านคอนหวานหัวหนอง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีกรอบการศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยดังนี้

1. กรอบเนื้อหาที่ต้องการพัฒนา ประกอบไปด้วย
 - 1.1 วินัยด้านการแต่งกาย
 - 1.1.1 ผมยวเกินข้อกำหนดและผมชอย
 - 1.1.2 การปล่อยเสื้อลอยชายและไม่ใส่เข็มขัด
 - 1.1.3 การใส่เครื่องประดับ
 - 1.1.4 การใช้เครื่องสำอาง
 - 1.2 วินัยด้านการตรงต่อเวลา
 - 1.2.1 การมาโรงเรียนหลังเวลา 08.10 น.
 - 1.2.2 การไม่เข้าแถวเคารพธงชาติและปฏิบัติกิจกรรมหน้าเสาธง ระหว่างเวลา 08.15 – 08.30 น.

1.2.3 การเข้าชั้นเรียนหลังจากที่ครูเข้าสอนแล้ว

1.2.4 การส่งงานไม่ตรงตามเวลาที่ครูกำหนด

2. กรอบกลยุทธ์ในการพัฒนา

2.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ

2.1.1 ประชุมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดวิธีการในการส่งเสริมวินัยนักเรียน สามารถส่งเสริมวินัยนักเรียนให้นักเรียนปรับปรุงพฤติกรรมไปในทางที่ดี มีวินัยอันพึงประสงค์

2.1.2 ประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองให้เข้าใจในการดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียนด้านการแต่งกายและการตรงต่อเวลา ซึ่งเป็นระเบียบของโรงเรียนที่กำหนดไว้

2.1.3 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ เกี่ยวกับระเบียบวินัยของโรงเรียนให้นักเรียน ที่มีปัญหาด้านการแต่งกาย จำนวน 52 คนและ ด้านการตรงต่อเวลา จำนวน 38 คนรวม 90 คน ให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายในการพัฒนาวินัย ด้านการแต่งกายและการตรงต่อเวลา

2.2 การจัดกิจกรรมตามแนวทางการพัฒนาวินัยคือ

2.2.1 การสาธิตการแต่งกายที่ถูกระเบียบและบูรณาการในกิจกรรมโฮมรูม

2.2.2 การอบรมหน้าเสาธงด้านการตรงต่อเวลาและบูรณาการในทุกกลุ่มสาระ การเรียนรู้

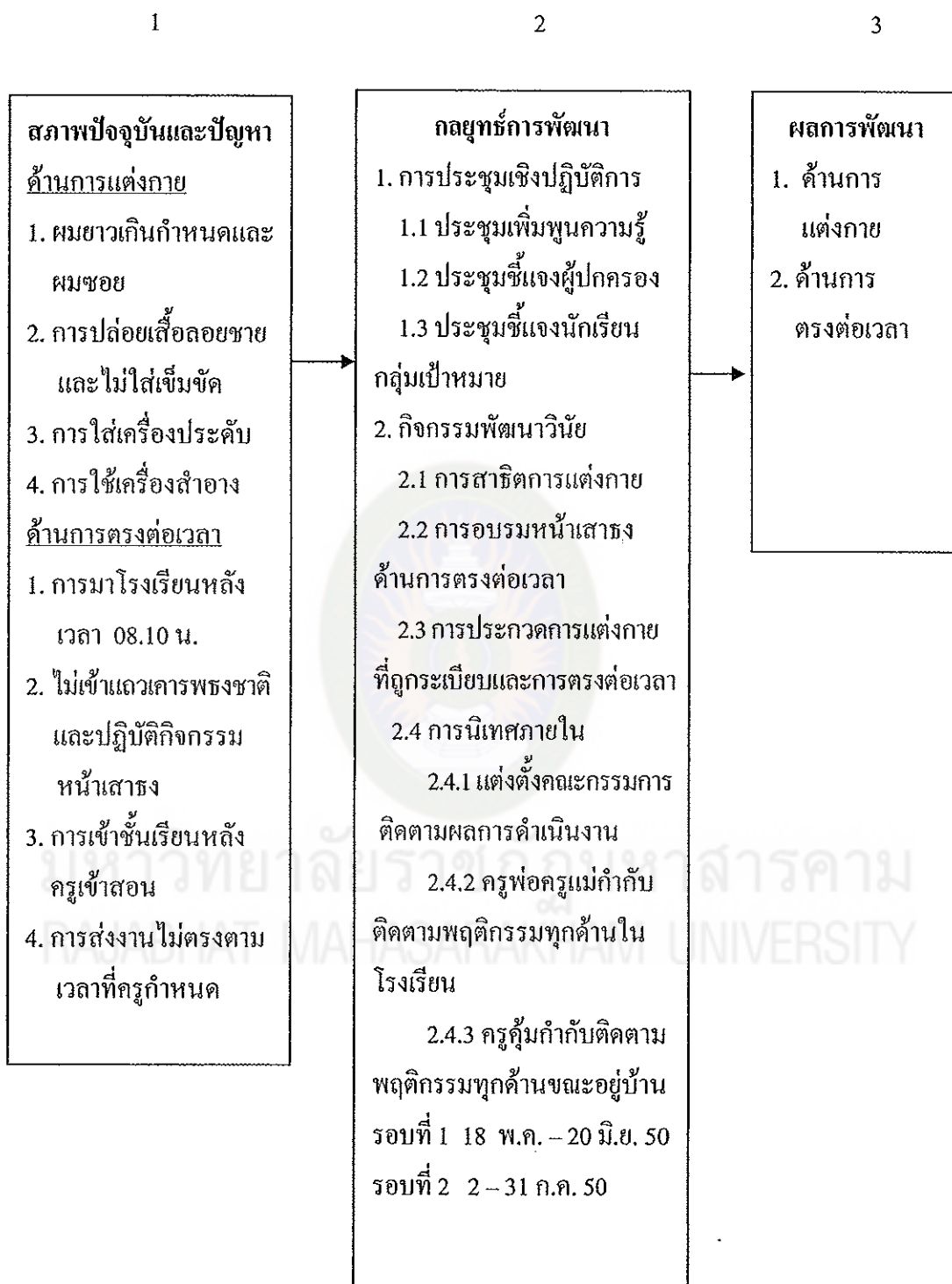
2.2.3 กิจกรรมประกวดการแต่งกายที่ถูกระเบียบและการตรงต่อเวลา

2.3 การนิเทศภายใน

2.3.1 แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อรายงานให้ที่ประชุมทราบและนำข้อบกพร่องมาพัฒนาให้ดีขึ้น

2.3.2 ครูพ่อครูแม่ติดตามพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลาและด้านอื่น ๆ ทุกด้านขณะอยู่ในโรงเรียน

2.3.3 ครูผู้ติดตามพฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลาและด้านอื่น ๆ ทุกด้านขณะอยู่ที่บ้าน เพื่อรายงานให้โรงเรียนทราบและหาทางพัฒนาและช่วยเหลือต่อไป ดังรายละเอียดในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัย

เป็นการพัฒนาวิสัย ด้านการแต่งกายและการตรงต่อเวลาของนักเรียน โรงเรียน บ้านดอนหว่านหัวหนอง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและผู้ให้ข้อมูล

1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย มีจำนวน 6 คน ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้วิจัย

1.1.2 ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 38 คน ประกอบไปด้วย

1.2.1 ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน

1.2.2 ครูฝ่ายปกครอง จำนวน 5 คน

1.2.3 ครูฝ่ายแนะแนว จำนวน 3 คน

1.2.4 ครูเวรประจำวัน จำนวน 5 คน

1.2.5 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครอง 10 คน

1.2.6 คณะกรรมการสถานักเรียน จำนวน 10 คน

2. กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดอนหว่านหัวหนอง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่ขาดวินัย ด้านการแต่งกายและการตรงต่อเวลา ด้านใดด้านหนึ่ง จำนวน 90 คนดังนี้

2.1 นักเรียนที่ขาดวินัยด้านการแต่งกาย จำนวน 52 คน

2.2 นักเรียนที่ขาดวินัยด้านการตรงต่อเวลา จำนวน 38 คน

3. วิธีการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ตามแนวคิดของ Kemmis & McTaggart (ประวัติ เฮอร์วอร์ธ. 2545: 3-6 ; อ้างอิงจาก Kemmis and McTaggart. 1988 : 11-15) โดยดำเนินการ 2 วนรอบ (Spiral) แต่ละวนรอบประกอบไปด้วย

3.1 การวางแผน (Planning)

3.2 การปฏิบัติ (Action)

3.3 การสังเกต (Observation)

3.4 การสะท้อนผล (Reflection)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้เวลาในการดำเนินการเป็น 2 วงรอบดังนี้
 วงรอบที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม 2550 ถึงวันที่ 20 มิถุนายน 2550
 วงรอบที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2550 ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2550

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การพัฒนาให้ครู โรงเรียนบ้านคอนหวานหัวหนอง ได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถและเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดวิธีการ ในการส่งเสริมวินัยนักเรียน สามารถส่งเสริมวินัยนักเรียนให้นักเรียนปรับปรุงพฤติกรรมไปในทางที่ดี มีวินัยอันพึงประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน การมีวินัยด้านการแต่งกายและการตรงต่อเวลา อย่างน้อยร้อยละ 90

2. การจัดกิจกรรมตามแนวปฏิบัติการพัฒนาวินัยนักเรียน หมายถึง รูปแบบการดำเนินงานที่จัดเพิ่มให้กับนักเรียน เพื่อใช้เป็นกลยุทธ์ในการฝึกฝนให้เกิดวินัยด้านการแต่งกายและการตรงต่อเวลา โดยใช้กิจกรรมการสาธิตการแต่งกาย การอบรมหน้าเสาธงด้านการตรงต่อเวลา และกิจกรรมการประกวดการแต่งกายและการตรงต่อเวลา เป็นกิจกรรมเสริมเพื่อให้ได้ผลมากยิ่งขึ้น

3. การอบรมหน้าเสาธง หมายถึง การปฏิบัติงานของครูแหวและกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ผลัดเปลี่ยนกันให้ความรู้ ความเข้าใจในการสร้างความมีวินัย ด้านการตรงต่อเวลา ตามกรอบเนื้อหาที่กำหนด คือการ มาโรงเรียนก่อนเวลา 08.10 น. การเข้าแถวเคารพธงชาติและทำกิจกรรมหน้าเสาธง 08.15 – 08.30 น. การเข้าชั้นเรียนให้เรียบร้อยก่อนที่ครูจะเข้าสอน และการส่งงานตรงตามเวลาที่ครูกำหนด ดำเนินการอบรม ระหว่าง วันที่ 20 พฤษภาคม – 31 กรกฎาคม 2550

4. การสอนบูรณาการความมีวินัย หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนวางแผนร่วมกันจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบูรณาการความมีวินัยไปพร้อมกับการเรียนการสอนวิชาอื่นทุกวัน โดยพยายามปลูกฝังฝึกฝนความมีวินัยเพิ่มเติมให้แก่นักเรียนตามสถานการณ์และโอกาสต่าง ๆ ที่เหมาะสม ซึ่งใช้เป็นกลยุทธ์ในการฝึกฝนนักเรียน โรงเรียนบ้านคอนหวานหัวหนองให้มีวินัย ด้านการแต่งกายและการตรงต่อเวลา

5. การสาธิตการแต่งกาย หมายถึง การนำนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน 2 คน มาสาธิตการแต่งกายที่ต้องตามระเบียบของโรงเรียน เวลาเข้าหลังจากปฏิบัติกิจกรรมหน้าเสาธง ทุกวัน วันละประมาณ 5 นาที ให้นักเรียนได้ดูเป็นตัวอย่างและนำไปปฏิบัติได้ถูกต้อง ระหว่าง วันที่ 18 - 30 พฤษภาคม 2550 เช่นชุดนักเรียน ชุดกีฬา ชุดลูกเสือ - เนตรนารี และชุดยูคาซาด โดย ครูเวรประจำวันเป็นผู้อำนวยความสะดวกและแนะนำชี้แจงไม่ให้ประพฤติดิกระเบียบบนวินัย ตามกรอบเนื้อหาที่กำหนด คือผมยาวเกินกำหนดและผมชอย ปล่อยเสื้อชายและไม้ใส่เข็มขัด ใส่เครื่องประดับ และใช้เครื่องสำอาง ให้นักเรียนเข้าใจตระหนักและสามารถปฏิบัติตนให้มีวินัย ด้านการแต่งกาย

6. กิจกรรมการประกวด การแต่งกาย และการตรงต่อเวลา หมายถึง การดำเนินการ คัดเลือกนักเรียนที่แต่งกายถูกระเบียบของโรงเรียน และตรงต่อเวลา เป็นที่ยอมรับของครูและ นักเรียนทุกคนในโรงเรียน โดยครูแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกนักเรียนที่มีคุณสมบัติเข้าเกณฑ์ เพื่อรับรางวัล เดือนละ 1 ครั้ง เพื่อเป็นการกระตุ้นและเสริมแรงให้นักเรียนได้พัฒนาวินัยด้าน การแต่งกาย และการตรงต่อเวลา

7. กิจกรรมโฮมรูม หมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง เพื่อให้นักเรียนและครูประจำชั้นได้ใกล้ชิด ปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ทุกเรื่อง ตลอดจน การแก้ปัญหาให้ลุล่วงด้วยดี และครูก็ใช้โอกาสนี้ในการอบรมวินัยนักเรียนเกี่ยวกับการแต่งกาย และการตรงต่อเวลาด้วย ตรวจสอบโดยใช้แบบสังเกต

8. การนิเทศภายใน หมายถึง การกำกับติดตามแนะนำช่วยเหลือกลุ่มผู้ร่วมวิจัยใน การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียน ตลอดจนการสังเกต ติดตามการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การมีวินัยของนักเรียน ด้านการแต่งกายและการตรงต่อเวลา

9. วินัยด้านการแต่งกาย หมายถึง นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติ ของโรงเรียน นักเรียนแต่งกายเหมาะสมถูกต้องตามระเบียบกำหนด ไม้ไว้ผมยาวเกินกำหนด หรือผมชอย ไม้ปล่อยเสื้อลอยชายและไม้ใส่เข็มขัด ไม้ใส่เครื่องประดับ ไม้ใช้เครื่องสำอาง

10. วินัยด้านการตรงต่อเวลา หมายถึง นักเรียนมาโรงเรียนก่อนเวลา 08.10 น. การเข้าแถวเคารพธงชาติและทำกิจกรรมหน้าเสาธง 08.15 - 08.30 น. การเข้าชั้นเรียนให้เรียบร้อย ก่อนที่ครูจะเข้าสอน และการส่งงานตรงตามเวลาที่ครูกำหนด

11. ครูพ่อครูแม่ หมายถึง ครูโรงเรียนบ้านคอนหวานหัวหนองทุกคน มีหน้าที่จะต้อง รับผิดชอบดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ให้ความรักความอบอุ่นเหมือนพ่อแม่และลูก การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล ติดต่อกับผู้ปกครอง เชื่อมบ้านนักเรียน รับทราบปัญหา แก้ปัญหาด้านการแต่งกาย

การตรงต่อเวลา ด้านคุณธรรมจริยธรรม และพฤติกรรมทุกอย่างในขณะที่อยู่ในโรงเรียน ครู 1 คน
รับผิดชอบนักเรียน ตั้งแต่ระดับอนุบาล – ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอัตรา 1 คน ต่อนักเรียน
17 คน

12. ครูคุ้ม หมายถึง ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนในชุมชนที่โรงเรียนคัดเลือกและแต่งตั้ง
ให้ทำหน้าที่ กำกับ ดูแล แนะนำ ตักเตือน เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนทุกด้าน คือ
ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านการดำรงชีวิตทั่วไปขณะอยู่
ที่บ้าน เพื่อรายงานให้โรงเรียนทราบเดือนละ 2 ครั้ง ถ้ามีปัญหา จะได้ร่วมกันดำเนินการแก้ไข
และช่วยเหลือต่อไป ครูคุ้ม 1 คนรับผิดชอบ 25 ครัวเรือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนโรงเรียนบ้านคอนหวานหัวหนอง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีวินัย
ด้านการแต่งกายและการตรงต่อเวลาเพิ่มมากขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 90 ของนักเรียนที่ขาดวินัย
2. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนเป็นอย่างดี
3. นักเรียนสนใจและขยันในการเรียนเพิ่มมากขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 90 ของนักเรียน
ที่ขาดวินัย